

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 460/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војно грађевински центар Београд, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1238/20 од 02.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1238/20 од 02.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1238/20 од 02.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1238/20 од 02.03.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 640/2018 од 29.10.2019. године, исправљена решењем истог суда П 640/19 од 12.12.2019. године, којом је утврђено да је ништав Уговор о откупу стана на коме право располагања има Република Србија – Министарство одбране, који је закључен између парничних странака дана 26.11.2008. године под Ов.бр. П 4880/08 и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 145.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом је утврђено да је ништав Уговор о откупу закључен између парничних странака, јер је предмет уговора правно недопуштен из разлога што је тужена приликом закључења спорног уговора теретно располагала правом које јој не припада, будући да је у листу непокретности као носилац права својине на предметном стану уписано физичко лице, а не тужена. Имајући у виду да нико не може пренети на другог више права него што сам има, а код пасивног држања тужене која није доказала да је у моменту закључења предметног уговора имала право располагања на предметном стану, нити је покренула поступак брисања спроведеног уписа, нижестепени судови су правилно закључили да је такав уговор ништав.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости поднета је 13.08.2018. године. Побијана другостепена пресуда донета је 02.03.2021. године. Означена вредност предмета спора је износ од 760.000,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 6.437,89 евра (1 евро = 118,0510 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић